

Warszawa, dn. 16 września 2009 r.

MINISTERSTWO ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

Podsekretarz Stanu

Tadeusz Nalewajk

ŻWbhż/db-024-04(08)/2009(3414)

Pan
dr Tadeusz Jakubowski
Prezes
Krajowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej
al. Przyjaciół 1 lok. 2
00-565 Warszawa

Szanowny Panie Prezesie

W odpowiedzi na pismo z dnia 15 lipca 2009 r. znak KILW/03211/17/09 oraz pismo z dnia 12 sierpnia 2009 r. znak KILW/03211/17-2/09, przy których zostały przekazane uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie prowadzenia przez urzędowego lekarza weterynarii dziennika badania przedubojowego zwierząt i dziennika badania poubojowego mięsa uprzejmie informuję, co następuje.

Uwagi nr 3, 7 i 8 do załącznika 2 projektowanego rozporządzenia zawarte w piśmie z dnia 15 lipca 2009 r. znak KILW/03211/17/09 oraz uwagi nr 3, 4, 5 i 6 przekazane przy piśmie z dnia 12 sierpnia 2009 r. znak KILW/03211/17-2/09 zostały uwzględnione w projektowanym rozporządzeniu.

Odnosnie uwagi nr 1 do załącznika 1 projektu rozporządzenia przekazanej przy piśmie z dnia 15 lipca 2009 r. znak KILW/03211/17/09 oraz uwagi nr 5 przekazanej przy piśmie z dnia 12 sierpnia 2009 r. znak KILW/03211/17-2/09 dotyczących zamieszczania informacji identyfikujących poszczególne zwierzęta gospodarskie oznakowane indywidualnie oraz koniowate skierowane do uboju uprzejmie informuję, że w projektowanym rozporządzeniu zaproponowano, aby uzupełniający dziennik badania przedubojowego urzędowy lekarz weterynarii wpisując dane dotyczące miejsca pochodzenia zwierząt kierowanych do uboju mógł alternatywnie wpisać weterynaryjny numer identyfikacyjny lub numer siedziby stada lub imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres posiadacza zwierząt. Natomiast w przypadku zwierząt gospodarskich oznakowanych indywidualnie lub

Data: 11.09.09	SPRAWA
L.dz. 802/09	03211/17/09

koniowatych skierowanych do uboju odpowiednio np. numer kolczyka i Uniwersalny Dożywotni Numer Konia (UELN).

Natomiast w nawiązaniu do uwag przekazanych przy piśmie z dnia 15 lipca 2009 r. znak KILW/03211/17/09, uprzejmie informuję, co następuje.

W odniesieniu do uwagi nr 1, dotyczącej uwzględnienia możliwości prowadzenia przez urzędowego lekarza weterynarii dzienników badania przedubojowego zwierząt oraz badania poubojowego mięsa w formie dokumentu elektronicznego uprzejmie informuję, że stanowisko Krajowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej, w powyższej sprawie zostało przesłane Głównemu Lekarzowi Weterynarii wraz z prośbą o wyrażenie opinii.

Należy tutaj podkreślić, że zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.) ustalanie ogólnych kierunków działania Inspekcji Weterynaryjnej oraz koordynacja i kontrola wykonywania zadań przez organy Inspekcji Weterynaryjnej leży w kompetencjach Głównego Lekarza Weterynarii. W związku z powyższym, opinia przekazana przez Głównego Lekarza Weterynarii w odniesieniu do formy prowadzenia dzienników przez podległe mu służby powinna mieć decydujące znaczenie.

Zgodnie ze stanowiskiem przekazanym przez Głównego Lekarza Weterynarii waga informacji, które wpisywane są przez urzędowego lekarza weterynarii w dziennikach badania przedubojowego zwierząt oraz poubojowego mięsa sprawia, że odpowiednią formą dla ich prowadzenia są wyłącznie papierowe druki ścisłego zarachowania, które maksymalnie utrudnią możliwość dokonywania zafałszowań i zmian w prowadzonej przez niego dokumentacji. Ułatwienie pracy urzędowym lekarzom weterynarii nie może być, zdaniem Głównego Lekarza Weterynarii, uzasadnieniem do obniżenia poziomu ochrony zdrowia publicznego. Ponadto, dzienniki prowadzone w formie dokumentu elektronicznego musiałyby posiadać zabezpieczenia przed dostępem osób nieuprawnionych, zniszczeniem, uszkodzeniem lub utratą danych.

W związku z powyższym zaakceptowanie prowadzenia dzienników w formie elektronicznej byłoby możliwe jedynie pod warunkiem nałożenia na urzędowych lekarzy weterynarii obowiązku opatrywania takich dokumentów bezpiecznym podpisem weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu i znakowanie go czasem zgodnie z ustawą z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.). Zdaniem Głównego Lekarza Weterynarii, tylko taki sposób korzystania z dokumentów elektronicznych może zapewnić odpowiedni poziom gwarancji, porównywalny z gwarancjami, jakie dają podpisane dzienniki papierowe.

Jednocześnie Główny Lekarz Weterynarii zwrócił uwagę, że umożliwienie prowadzenia dzienników w formie elektronicznej może spowodować powstanie dodatkowych kosztów dla Inspekcji Weterynaryjnej związanych z koniecznością wyposażenia urzędowych lekarzy weterynarii w sprzęt komputerowy, zapewniający odpowiednie warunki techniczne, a także sprzęt do korzystania z bezpiecznego podpisu elektronicznego. Urzędowi lekarze weterynarii nie są bowiem pracownikami rzeźni i nie mogą korzystać ze sprzętu podmiotów

prywatnych. Dodatkowo możliwość prowadzenia ww. dzienników w formie elektronicznej będzie się wiązać, co do zasady, z możliwością wykorzystania danych z systemów komputerowych istniejących w rzeźni. Oznacza to, że programy umożliwiające prowadzenie dzienników w formie elektronicznej, powinny być kompatybilne z oprogramowaniem rzeźni i jednocześnie na tyle bezpieczne, aby nie istniała możliwość ingerencji w dzienniki ze strony podmiotów prowadzących rzeźnię.

Biorąc pod uwagę powyższą argumentację Głównego Lekarza Weterynarii, przedmiotowa uwaga nie została uwzględniona w projekcie rozporządzenia.

W odniesieniu do uwagi nr 2 i 3 do załącznika 1 projektu rozporządzenia dotyczącej rozdziału wiekowego zwierząt gospodarskich informuję, że w dzienniku badania przedubojowego stanowiącym załącznik nr 1 do projektu rozporządzenia dodanie kolumn dotyczących rozgraniczenia wiekowego bydła owiec i kóz, wydaje się być niezasadne, ponieważ takie rozwiązanie wprowadzone zostało w dzienniku badania poubojowego mięsa, w którym indywidualne numery zwierząt wpisuje się w odpowiednie kolumny w zależności od wieku.

Ponadto należy podkreślić, że rozwiązanie takie zostało wprowadzone w dzienniku badania poubojowego przede wszystkim z uwagi na odpowiednią kwalifikację danych elementów jako materiału szczególnego ryzyka w zależności od wieku zwierzęcia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. *ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii* (Dz. Urz. UE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.).

W odniesieniu do uwagi nr 1 do załącznika 2 projektu rozporządzenia, uprzejmie informuję, że wpisywanie w kolumnie nr 3 załącznika 2 projektu odpowiednich informacji umożliwiających identyfikację zwierząt jest konieczne ze względu na potrzebę zapewnienia możliwości śledzenia mięsa pochodzącego z odpowiednich zwierząt poddanych ubojowi. W związku z powyższym ww. uwaga nie została uwzględniona w przedmiotowym projekcie rozporządzenia.

Natomiast, odnośnie uwagi nr 4 do załącznika 2 projektu rozporządzenia, dotyczącej SRM należy zauważyć, że postępowanie z materiałem szczególnego ryzyka w rzeźni szczegółowo określa Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii NR GIWbż-500-2/2009 z dnia 8 kwietnia 2009 roku w *sprawie określenia zasad postępowania z materiałem szczególnego ryzyka (SRM) w rzeźniach i zakładach rozbioru oraz zasad pozyskiwania mięśni z głów bydłowych*. Mając na uwadze powyższe zrezygnowano z nakładania dodatkowego obowiązku uzupełniania przez urzędowego lekarza weterynarii w dzienniku badania poubojowego mięsa informacji dotyczących ilości pozyskiwanego SRM, tak aby nie powielić danych już uzupełnionych w tym zakresie przy użyciu innego typu rejestrów.

Odnośnie uwagi nr 5 i nr 6 do załącznika 2 projektu rozporządzenia dotyczącej braku zapisu wskazującego na powód uznania mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi oraz braku kolumny umożliwiającej wskazanie podstawy prawnej w tym zakresie pragnę zauważyć, że w projekcie rozporządzenia zaproponowano, aby urzędowy lekarz weterynarii

po przeprowadzeniu badania poubojowego uzupełniał informacje dotyczące decyzji w sprawie mięsa wydanych na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 października 2006 r. w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii (Dz.U. z 2006 r. Nr 193, poz. 1425 z późn. zm.). Należy tutaj podkreślić, że zgodnie art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) decyzja administracyjna powinna zawierać m.in.: powołanie podstawy prawnej, jak również uzasadnienie faktyczne i prawne jej wydania. Niecelowe więc jest nakładanie obowiązku dodatkowego wpisywania tego rodzaju informacji przez urzędowych lekarzy weterynarii również do przedmiotowego dziennika, gdyż są one już uwzględnione w dostępnych decyzjach administracyjnych.

W odniesieniu do uwagi nr 9 do załącznika 2 projektu rozporządzenia dotyczącej uwzględnienia w dzienniku badania poubojowego sposobu wykorzystania mięsa niezdatnego do spożycia przez ludzi, uprzejmie informuję, że określanie sposobu wykorzystania takiego mięsa nie jest częścią badania poubojowego. W związku z powyższym przedmiotowa uwaga nie może zostać uwzględniona.

Ponadto, w nawiązaniu do uwag przekazanych do projektu rozporządzenia przy piśmie z dnia 12 sierpnia 2009 r. znak KILW/032111/17-2/09, uprzejmie informuję, co następuje.

Uwaga nr 1 dotycząca braku dodatkowej kolumny do ewidencjonowania badań ciałł do 6 miesiąca życia poddanych ubojowi na potrzeby własne i zgłoszonych powiatowemu lekarzowi weterynarii jest niezasadna. Przedmiotowy projekt rozporządzenia dotyczy jedynie dokumentacji prowadzonej przez urzędowych lekarzy weterynarii w rzeźniach.

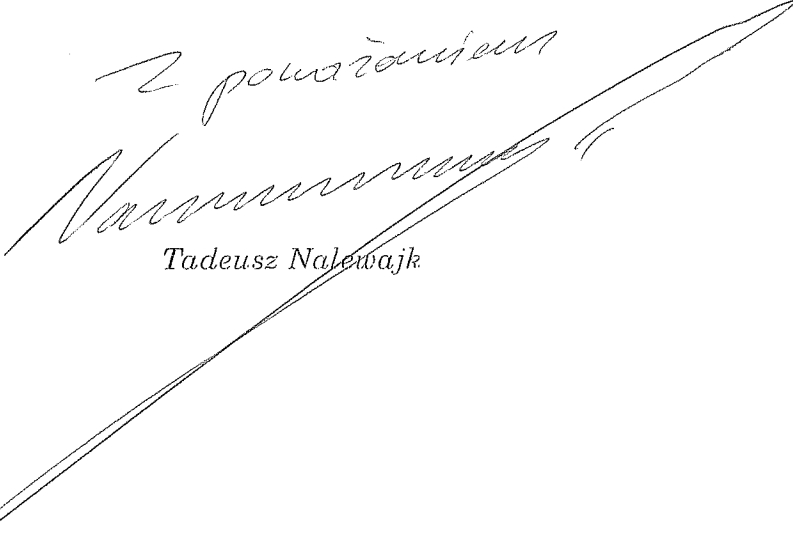
Również uwaga nr 2 dotycząca braku realnych możliwości zabezpieczenia przez 24 godziny uznanych za zdatne i objętych decyzją administracyjną, mięsa i narządów wewnętrznych w celu późniejszej identyfikacji w przypadku odwołania się podmiotu od decyzji jest niezasadna i nie może zostać uwzględniona w treści projektu rozporządzenia.

Należy tutaj podkreślić, że uznając mięso za zdatne do spożycia przez ludzi urzędowy lekarz weterynarii, co do zasady, nie wydaje decyzji administracyjnych. W tym przypadku znakuje mięso odpowiednim znakiem jakości zdrowotnej. Dodatkowo wątpliwe wydaje się, aby podmiot odwoływał się od decyzji w przypadku uznania mięsa za zdatne do spożycia przez ludzi.

Niemniej jednak, w przypadku uznania przez urzędowego lekarza weterynarii mięsa, w tym narządów wewnętrznych za niezdatne do spożycia przez ludzi należy zauważyć, że to w interesie danego podmiotu leży odpowiednie zabezpieczenie mięsa, o ile uzna on za zasadne wniesienie odwołania od decyzji wydanej przez urzędowego lekarza weterynarii w tym zakresie.

Należy jednak zauważyć, że w projekcie rozporządzenia, zgodnie z sugestią Krajowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej uwzględniono możliwość podawania ilości mięsa i narządów uznanych za niezdatne do spożycia przez ludzi w sztukach.

Ponadto, pragnę zwrócić uwagę, że w uwadze nr 3 do załącznika nr 2 przekazanej przy piśmie znak KILW/03211/17/09 z dnia 15 lipca 2009 r. wskazano, że w kolumnie 25, dotyczącej oceny mięsa wystarczającym zapisem jest Nr decyzji. Natomiast w uwadze nr 8 zasugerowano, aby przy ocenie mięsa oprócz numeru decyzji wpisywać również datę oraz godzinę jej wydania. Ww. uwagi są więc ze sobą sprzeczne. W ocenie Ministerstwa, zasadna jest propozycja druga tzn. wskazująca, że w kolumnie dotyczącej oceny mięsa powinien być wpisany numer decyzji oraz data i godzina jej wydania.

Z poważaniem

Tadeusz Nalewajk